

Juliusz Słowacki – romantyczna biografia

Juliusz Słowacki (1809-1849) – jeden z najwybitniejszych polskich poetów, twórca epoki romantyzmu. Urodził się **4 września 1809 roku w Krzemieńcu**. Ojciec Euzebiusz był profesorem literatury, po jego śmierci (1814 rok) wychowaniem syna zajęła się matka Salomea, która cztery lata później wstąpiła w nowy związek małżeński. Ojczym Juliusza – August Ludwik Becu był profesorem medycyny (postać ta stała się pierwowzorem Doktora, bohatera trzeciej części „Dziadów” A. Mickiewicza), zginął w 1824 roku rażony piorunem. Młody Juliusz kształcił się w gimnazjum, a następnie wstąpił na **Uniwersytet Wileński**, gdzie studiował **prawo**. W 1829 roku wyjechał do Warszawy i podjął pracę **aplikanta w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu**. Wtedy zaczęły powstawać **pierwsze dzieła młodego poety**. Po wybuchu powstania listopadowego wyjechał do Drezna, a następnie do Londynu z **misją dyplomatyczną Rządu Narodowego**.

W 1832 roku przybył do Francji. Tam wydano jego **debiut** – powieść poetycką „**Hugo**”. Rok później Słowacki wyjechał do Szwajcarii, gdzie stworzył trzy ważne dzieła: „**Kordiana**” (1833), „**Balladynę**” (1834) oraz dramat „**Horsztyński**” (1835). Po 1838 roku rozpoczyna się okres podróży poety. Słowacki wyjechał do Włoch, gdzie spotkał się m.in. ze swoją dalszą rodziną i nawiązał znajomość z Zygmuntem Krasińskim. Dalsze podróże objęły Grecję, Egipt, Palestynę i Syrię. Skutkiem inspirujących wypraw było powstanie takich dzieł jak: „**Podróż do Ziemi Świętej z Neapolu**” i „**Ojciec zadzumionych**”. W 1838 roku Słowacki powrócił do Paryża. Nowatorska tematyka dotychczas wydanych utworów nie przekonała krytyki, podobnie jak kolejne dzieła: „**Lilla Weneda**” (1840), „**Beniowski**” (1841).

Pod koniec życia osamotniony poeta **związał się na krótko z grupą związaną z mistykiem Andrzejem Towiańskim**. Kontakt z towianizmem znalazł odbicie w tematyce dramatu „**Sen srebrny Salomei**” (1844). W 1848 roku schorowany Słowacki (cierpiał na gruźlicę, podobnie jak jego ojciec) wyjechał za granicę z zamiarem przyłączenia się do powstania wielkopolskiego. We Wrocławiu spotkał się z matką i zdecydował na powrót do Francji. **Zmarł na gruźlicę w Paryżu 3 kwietnia 1849 roku**. Został pochowany na paryskim cmentarzu Montmartre. Jego prochy sprowadzono do Polski w 1927 roku i złożono na Wawelu.

Najważniejsze dzieła:

- 1830 – „Hugo” (powieść poetycka)
- 1831 – „Kulik” (wiersz)
- 1832 – „Poezje”
- 1833 – „Kordian”, „Poezje” (m.in. poemat „Godzinamyśli”, powieść poetycka „Lambro”)
- 1834 – „Balladyna” (dramat)
- 1835 – „Horsztyński” (dramat)
- 1835-36 – „W Szwajcarii” (poemat)
- 1836 – „Hymn” (wiersz)
- 1837 – „Anhelli” (poemat)
- 1836-39 – „Podróż do Ziemi Świętej z Neapolu” (poemat)
- 1839 – „Mazepa”
- 1839 – „Ojciec zadzumionych” (poemat)
- 1840 – „Lilla Weneda” (dramat)

- 1841 – „Beniowski” (dramat dygresyjny)
- 1840-41 – „Testament mój” (wiersz)
- 1843 – „Ksiądz Marek” (dramat)
- 1844 – „Sen srebrny Salomei” (dramat)
- 1844 – „Fantazy”
- 1844-45 – „Zawisza Czarny” (dramat)
- 1844-45 – „Sowiński w okopach Woli” (wiersz)
- 1845 – „Genezis z Ducha” (traktat poetycki)
- 1845 – „Król-Duch” (poemat historiozoficzny)